
Viitasammakkoselvitys, Polvisuo li

Vapo Oy

Aappo Luukkonen
Juha Parviainen
Teppo Mutanen

11.12.2015

S SITO

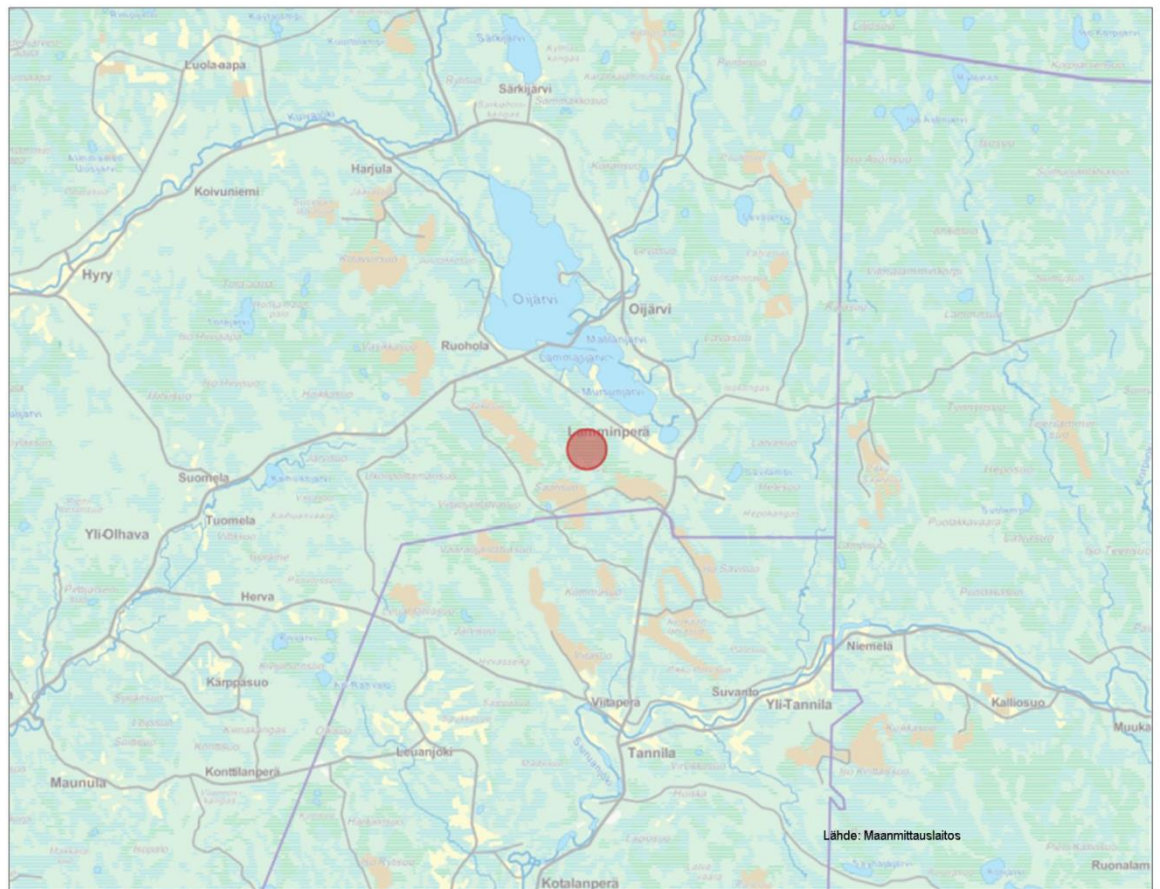
SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	2
2	AINEISTO JA MENETELMÄT	4
3	TULOKSET	4
	3.1 Yleiskuvaus	4
	3.2 Selvitysalueen merkitys viitasammakolle	4
4	YHTEENVETO JA JOHTOPÄÄTÖKSET	5
5	LÄHDEVIITTEET	6

1 Johdanto

Polvisuo sijaitsee Iin Kuivaniemellä Oijärven eteläpuolella (Kuva 1). Polvisuo on keskeisiltä osiltaan luonnontilaista karua nevaa tai neveyhdistelmää, jota luonnehtivat laajahkot rimpipinnat. Polvisuon luonnontilaluokaksi on määritelty luonnontilaluokka 2 (Virtanen 2015). Suon kaakkoispää on ojitettua nevaa, joka on paikoin metsittynyt kasvaen matalaa koivua ja mäntyä. Rimmiköt ovat kuitenkin pääosin säilyneet, joskin jonkin verran kuivahtaneet. Polvisuo on osa isompaa suokokonaisuutta, jonka lähimmät osat on otettu turvetuotantoon. Selvitysalueen kokonaispinta-ala on 337 ha (Kuva 2, Kuva 3).

Ympäristökarttapalvelu Karpalo
13-heinä-2015

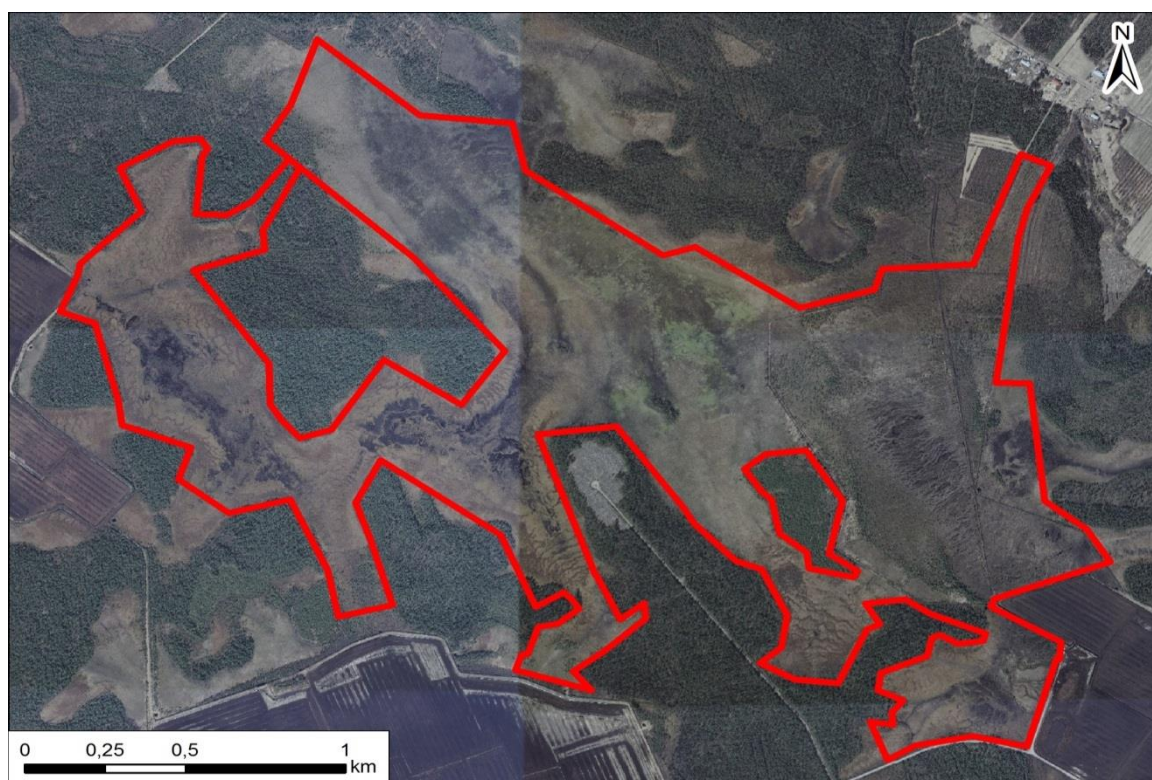

ETRS-TM35FIN

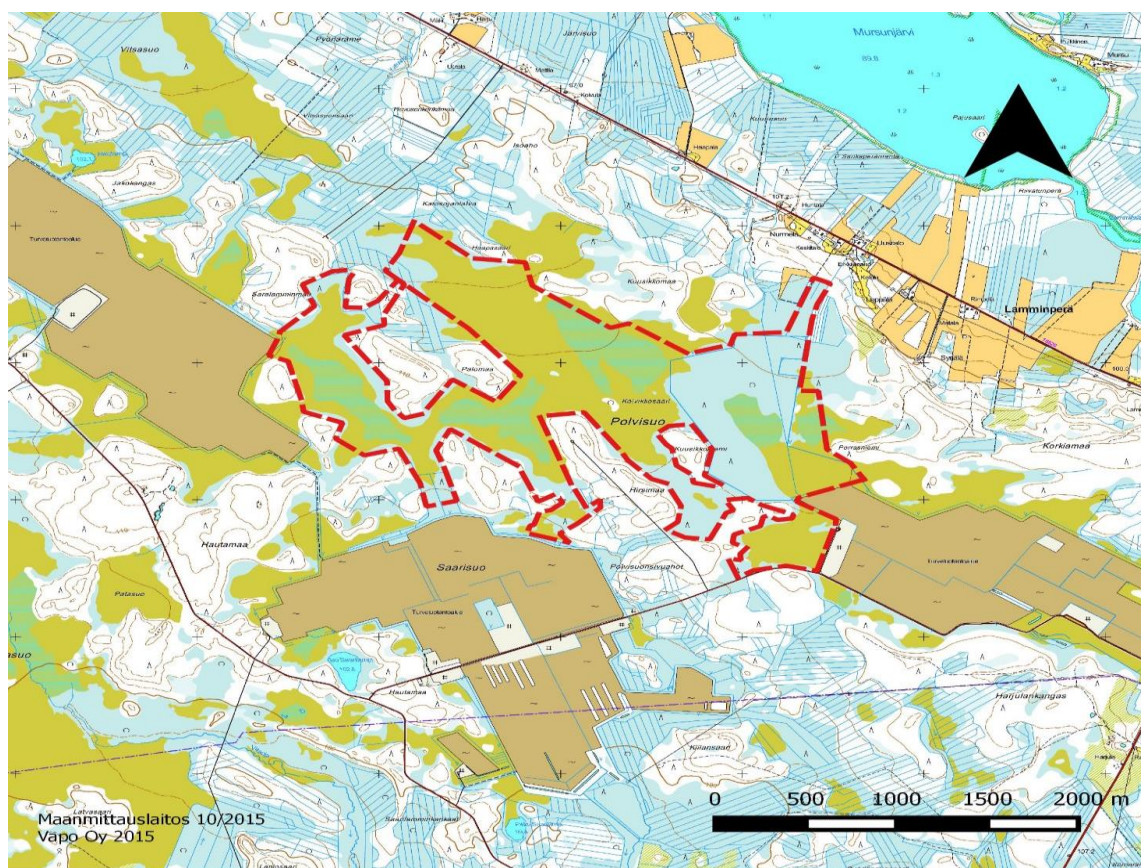
1: 200 000

10,0 0 5,00 10,0 km

Kuva 1 Selvitysalueen sijainti

Kuva 2 Selvitysalueen rajaus ilmakuvalla

Kuva 3 Selvitysalueen rajaus

Polvisuon turvetuotantohankkeeseen liittyen selvitysalueella tehtiin viitasammakkoselvitys keväällä 2015. Selvityksestä vastasi biologi FM Juha Parviainen Sito Oy:stä. Maastotöistä vastasi biologi Jani Raitanen ja raportoinnin toteutti Teppo Mutanen Albus Luontopalvelut Oy:stä.

2 Aineisto ja menetelmät

Työssä selvitettiin viitasammakon (*Rana arvalis*) esiintymistä lin Polvisuon alueella. Varsinainen kartoitus toteutettiin 18.5.2015 klo 19.00 – 23.00 välisenä aikana. Sää oli pilvinen, ajoittain tiheäsatteinen ja hieman tuulinen. Sää ei ollut paras mahdollinen, mutta kokeneen havainnoijan tekemää inventointia myös näissä olosuhteissa voidaan pitää luotettavana. Kartoituksessa pyrittiin löytämään viitasammakoita ensisijaisesti niiden kutsuaikaisen ääntelyn perusteella.

Kartoituksessa keskityttiin Polvisuon rimpisimpiin osiin, joilla arvioitiin ennakkoon tehdyn ilmakuvatarkastelun perusteella potentiaalisimmiksi viitasammakon elinalueiksi.

Työn alkuvaiheessa selvitettiin myös mahdollisia aiempia olemassa olevia havaintotietoja selvitysalueen läheisyydestä (Ramboll Finland Oy 2009).

3 Tulokset

3.1 Yleiskuvaus

18.5.2015 illan ja yön aikana tehdyssä kartoituksessa ei kuultu viitasammakoiden ääniä. Myöskään mitään viitasammakoihin viittaavia havaintoja selvitysalueelta ei tehty.

Rimpisuot ovat viitasammakolle soveltuvia elinympäristöjä edellyttäen, että suolla on vettä myös kuivimpina aikoina lajin lisääntymisen onnistumiseksi.

Hatikka.fi järjestelmään (Luomus) ilmoitettu lähin viitasammakkohavainto selvitysalueen ulkopuolelta rimpisuolta on noin 12 km Polvisuolta luoteeseen (Laukkulammensuo 20.5.2012, Saara Salmela)(karta 3). Lisäksi lähistön soista Jakosuolla ja Vasikkasuolla on havaittu viitasammakoita soiden turvetuotannon alkamisen jälkeen (Alaranta ym. 2013).

Polvisuon pohjoispuolella noin kilometrin päässä sijaitsevat Oijärven eteläosat (Matilanjärvi, Lammasjärvi, Mursunjärvi). Ilmakuvatarkastelun perusteella kyseiset alueet ovat biotooppirakenteeltaan potentiaalisia viitasammakon elinalueita. Nämä alueet sijaitsevat kuitenkin selkeästi nyt rajatun selvitysalueen ulkopuolella.

3.2 Selvitysalueen merkitys viitasammakolle

lin Polvisuon alueelta ei tunneta entuudestaan havaintoja viitasammakosta. Myöskään kevään 2015 erilliskartoituksessa ei viitasammakoita selvitysalueelta havaittu. Hyvin todennäköisesti alue ei sovellu viitasammakon elinalueeksi liian kuivan biotooppinsa vuoksi, siitäkin huolimatta että keväällä suoalueella on runsaasti vettä (Kuva 4).

Kuva 4. Polvisuota

4 Yhteenveto ja johtopäätökset

Iin Polvisuon turvetuotantohankkeeseen liittyen alueella toteutettiin viitasammakkoinventointi toukokuussa 2015. Viitasammakon ei todettu esiintyvän selvitysalueella.

Lähimmät viitasammakon tunnetut esiintymä sijaitsee n. 12 km Polvisuolta luoteeseen Laukkulamminsuolla sekä lisäksi lähistön soista Jakosuolla ja Vasikkasuolla on havaittu viitasammakoita. Myös Iin Hiastinlahdella ja Yli-Iin Kierikissä viitasammakoita on tavattu. Oijärven eteläosan alue (kilometri Polvisuolta pohjoiseen) voi biotooppirakenteensa puolesta soveltua viitasammakon elinalueeksi.

5 Lähdeviitteet

Alaranta, J., Huovinen-Manu, L., Parviainen, M., Ahvensalmi, A. & Haakana, H. 2013. Turvetuotannon ja viitasammakoiden suojelun yhteensovittaminen. Vapo Oy.

Luonnonsuojelulaki 1096/1996.

Luontodirektiivi 1992: Neuvoston direktiivi 92/43/ETY; luonnonvaraisten elinympäristöjen ja luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta; EYVL 1992 L 206.

Ramboll Finland Oy 2009: Ympäristövaikutusten arviointiohjelma Polvisuon turvetuotantoalue, li. Vapo Oy.

Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A. & Mannerkoski, I. (toim.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.

Sierla, L., Lammi, E., Mannila, J. & Nironen, M. 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö –sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki. 113 s.

Terhivuo, T., 2004: Teoksessa Sierla ym 2004: Direktiivilajien huomioon ottaminen suunnittelussa. Suomen ympäristö –sarja, nro 742. Ympäristöministeriö, Helsinki 2004. 113 s.

Virtanen, K. 2015: Iin (Kuivaniemen) Polvisuon luonnontilaluokitus. Geologian tutkimuskeskus. Kuopio. Turvetutkimusseloste 58/ 2016.